

Sodomizace latinské Ameriky

 zvedavec.news/komentare/2023/07/9723-sodomizace-latinske-ameriky.htm

28.7.2023 Komentáře Témata: LGBT, Jižní Amerika 1889 slov

Zatímco v USA jsou svazky osob stejného pohlaví již legální, papežovy poznámky mohou mít dalekosáhlé důsledky pro katolíky v rozvojových zemích, kde liberální hodnoty nejsou v kurzu. „*Papež ve svém postoji k občanským svazkům, pokud jde o země Asie, Afriky a Latinské Ameriky, předběhl parní lokomotivu. V některých afrických zemích je homosexualita zcela kriminalizována. V Latinské Americe někteří lidé říkají, že homosexuálové neexistují,*“ připomíná americký teolog Thomas Reese, kterého cituje The Telegraph. Podle analytiků respektované americké náboženské zpravodajské agentury Religion News Service by progresivní postoj Vatikánu mohl nakonec katolicismu v těchto zemích uškodit a vystavit ho kritice ze strany jiných denominací.

Globalistická agentura je v tomto regionu velmi aktivní a na celém kontinentu jsou přijímány zákony zakazující diskriminaci homosexuálů, stejně jako zákony umožňující homosexuálům sloužit v armádě. V řadě zemí mohou páry stejného pohlaví uzavírat manželství a adoptovat děti. Již nyní jsou přijímány zákony týkající se transsexuálů. Paradoxem je, že Uruguay, Argentina, Brazílie a Mexiko jsou v boji za práva LGBT mnohem aktivnější než USA a mnohé evropské země.

Ačkoli LGBT komunit je tam zpravidla málo. A vědí, že bez podpory ostatních částí společnosti jejich hlasy pravděpodobně nebudou vyslyšeny. Proto bojují pod širšími, méně okázalými a hůře kritizovatelnými hesly, jako je například rovnost. Taková taktika jim umožnila spojit síly s jinými hnutími. Například v Ekvádoru se komunita LGBT spojila se skupinami bojujícími za práva žen a

indiánů. V Argentině se spojili s aktivisty za lidská práva. Spojením všech těchto skupin se podařilo dosáhnout pokroku, kterého by samy nikdy nedosáhly.

Dlouhodobá práce západní propagandy navíc způsobila, že podpora práv LGBT již není v určitých kruzích ostudná. „*Nyní se takový postoj setkává ve společnosti nejen s pochopením, ale je také známkou moderního myšlení a šíře názorů; je to jakýsi způsob, jak se prohlásit za člověka, který je otevřený, tolerantní a zastává pokrokové názory. Tato změna v postojích veřejnosti je jedním z největších vítězství LGBT,*“ vysvětlil Alejandro Tarré.

Práva LGBT v Argentině

Práva leseb, gayů, bisexuálů a transsexuálů (LGBT) v Argentině patří k nejrozvinutějším na světě. Legalizací manželství osob stejného pohlaví 15. července 2010 se Argentina stala první takovou zemí v Latinské Americe, druhou v Americe a desátou na světě. Od přechodu Argentiny k demokracii v roce 1983 se její zákony staly více „inkluzivními“ a podporujícími LGBT osoby, stejně jako veřejné mínění.

Argentina má také „jeden z nejkomplexnějších zákonů o právech transsexuálů na světě“: její zákon o genderové identitě přijatý v roce 2012 umožňuje lidem změnit své zákonné pohlaví, aniž by museli čelit překážkám, jako je hormonální terapie, operace nebo psychiatrické diagnózy, které je označují za nenormální. Díky tomuto zákonu, stejně jako díky vytvoření alternativních škol a prvního komunitního centra pro transgender osoby, BBC Mundo v roce 2014 uvedla, že „Argentina vede světovou trans revolucí“. V roce 2015 Světová zdravotnická organizace označila Argentinu za vzorovou zemi v oblasti práv transsexuálů.

Společenská akceptace perverze je také velmi vysoká. Průzkum Pew Research Center z roku 2020 označil Argentinu za zemi v Jižní Americe s nejpozitivnějším společenským postojem k homosexualitě

– přibližně tři čtvrtiny (76 %) dotázaných uvedly, že homosexualita by měla být společností akceptována. Hlavní a největší město země, Buenos Aires, se stalo významným městem pro LGBT turistiku a bylo označeno za „hlavní město gayů Jižní Ameriky“. Přesto jsou zprávy o obtěžování LGBT osob, zejména mladých lidí, stále časté. Což naznačuje určitý druh aktivismu ze strany konzervativních sil.

K tomu všemu se Argentina stala první zemí na světě, která povolila sňatky osob stejného pohlaví pro cizince a turisty. I když k uzavření takového „manželství“ je třeba mít povolení k pobytu nebo VMP. V Buenos Aires se matriční úřady odvolávají na článek 187 občanského zákoníku, který uvádí, že je „žádoucí“ předložit povolení k pobytu“.

V září 2010 úřady civilní matriky v Argentině poprvé zapsaly dítě narozené v úředně legalizované rodině osob stejného pohlaví. Chlapec jménem Vicente má v rodném listě jako rodiče uvedeny dvě ženy. Jeho biologická matka Cecilia se „provдалa“ za Veroniku 11. srpna, když byla v devátém měsíci těhotenství. Dítě se narodilo císařským řezem. Byl počat metodou umělého oplodnění.

Před pěti lety Argentina hostila vůbec první mistrovství světa v latinskoamerickém gay fotbalu, Argentinci se tehdy stali mistry světa. Od roku 2008 je v prestižní buenosaireské čtvrti Palermo oficiálně otevřena zóna červených luceren pro vyznavače netradiční orientace. Do argentinské metropole se každoročně sjíždí asi půl milionu gayů a lesbiček z celého světa. Pracují pro ně stovky butiků, hotelů (i pětihvězdičkových) a nočních klubů.

První gay bar zde byl otevřen v roce 1983, těsně po svržení vojenské diktatury. Dobře rozvinutá síť služeb pro lidi této kategorie přináší do městské pokladny až miliardu dolarů ročně. Podle nevládních organizací se v Buenos Aires věnuje prostituci asi pět tisíc dětí obou pohlaví ve věku od osmi do šestnácti let.

V roce 2021 argentinský prezident Alberto Fernández na sociální síti Titter odsoudil rozhodnutí španělské justice, která ze školních knihoven v jednom a ve dvou městech odstranila knihy o „respektu k rozmanitosti“: *„To, co se dnes děje ve Španělsku, je diskriminace a cenzura libertariánů. Chci však říci, že odmítám všechny pokusy o diskriminaci a cenzuru, ať se objeví kdekoli,“* napsal Fernández.

Mezi cenzurovanými knihami byla také kniha brazilského spisovatele Bruna Bimbiho „El fin del armario“.

Bimbi reagoval slovy, že je hrdý na to, že Argentina má vládu, která odvážně hájí svobodu, rovnost a práva LGBT: *„To je také život, který chceme.“*

LGBT v Peru

V lednu 2017 vydal prezident Pedro Pablo Kuczynski dekret zakazující všechny formy diskriminace a trestné činy z nenávisti na základě sexuální orientace a genderové identity. V přelomovém rozhodnutí zveřejněném 9. ledna 2017 rozhodl 7. ústavní soud v Limě ve prospěch uznání a registrace sňatků osob stejného pohlaví mezi peruánským občanem a mexickou občankou uzavřených v Mexico City v březnu 2018. toto rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším soudem Peru z procesních důvodů.

Homosexualita tam byla použita jako důvod k rozchodu nebo rozvodu. Proti lesbám a homosexuálům byly použity také zákony na ochranu „veřejné morálky“ (např. článek 183 trestního zákoníku o „neslušných projevech a publikacích“). Postoj veřejnosti k homosexuálům byl obecně nepřátelský a je stále silně ovlivňován katolickou církví. V 80. letech 20. století se však postoj médií k homosexualitě alespoň mírně změnil v souvislosti se založením Limského homosexuálního hnutí (MHOL). Přestože prominentní LGBT lidé mohli být veřejností obtěžováni. Během prvního limského pochodu Pride v roce 2002 měla většina protestujících masky, aby se vyhnula obtěžování veřejnosti.

V srpnu 2010 průzkum ukázal, že 8,3 % Peruánců podporuje sňatky osob stejného pohlaví, přičemž toto procento je vyšší mezi obyvateli Limy a mladými lidmi.

Průzkum Pew Research Center provedený mezi 13. listopadem a 16. prosincem 2013 ukázal, že 14 % Peruánců podporuje stejnopohlavní manželství, zatímco 81 % je pro. Americký barometr z roku 2017 ukázal, že manželství osob stejného pohlaví podporuje 28 % Peruánců. Průzkum veřejného mínění, který provedl Instituto de Estudios Peruanos (IEP) v červnu 2016 a květnu 2019, ukázal, že podíl Peruánců, kteří jsou proti manželství osob stejného pohlaví, klesl z 68 % na 59 %. Průzkum IEP rovněž ukázal, že procento lidí, kteří „nesouhlasí“ se stejnopohlavním partnerstvím, rovněž kleslo z 51 % na 40 %.

Podle průzkumu veřejného mínění z června 2019 mělo 49 % Peruánců na homosexuály „kladný“ názor, 33 % „záporný“ a 18 % se k této otázce vyjadřovalo obtížně. Kladně odpověděly ženy (53 %), obyvatelé Limy (53 %), lidé ve věku 18-24 let (66 %) a ti, kteří osobně znají otevřeného homosexuála (85 %).

LGBT v Chile

Chilský kongres schválil historický zákon legalizující manželství osob stejného pohlaví. Příslušné rozhodnutí podpořilo 21 senátorů, osm bylo proti a další tři se zdrželi hlasování. Kromě toho byl zákon již ratifikován Poslaneckou sněmovnou. Nový zákon nejenže legalizuje vztahy osob stejného pohlaví, ale také umožní párům stejného pohlaví adoptovat děti. Text zákona uvádí, že otcem a matkou osoby jsou její rodiče, s nimiž byl navázán rodinný vztah, zejména se může jednat o matku a/nebo otce, dvě matky nebo dva otce.

Kromě toho je třeba jakýkoli zákon nebo jiné ustanovení týkající se pojmů „manžel a manželka“, „manžel nebo manželka“ vykládat bez rozdílu na základě pohlaví, sexuální orientace nebo genderové identity.

Chile se stává sedmou zemí Latinské Ameriky, která povoluje manželství osob stejného pohlaví (předtím Argentina, Brazílie, Ekvádor, Kostarika, Kolumbie a Uruguay).

Návrh zákona o uznání manželství osob stejného pohlaví předložila v parlamentu v srpnu 2011 vláda chilského prezidenta Sebastiána Piñery. Kvůli neshodám mezi koaličními partnery se o dokumentu v Kongresu dlouho nehlasovalo.

Od roku 2015 Chile povolilo uzavírání občanských sňatků, které partnerům stejného pohlaví poskytlo řadu výhod, ale nebylo jim umožněno adoptovat děti.

LGBT v Brazílii

V květnu 2011 Nejvyšší soud Brazílie poprvé povolil občanské svazky osob stejného pohlaví. Měsíc po tomto rozhodnutí státní soud podle agentury Associated Press povolil dvěma mužům, kteří předtím žili v občanském svazku, uzavřít manželství.

Poté se několik párů obrátilo na soud s žádostí o uznání jejich občanských svazků jako legálních manželství. Některým z těchto žádostí bylo vyhověno, některé byly zamítnuty.

Brazílie dosud nemá federální zákon, který by umožňoval uzavírání manželství osob stejného pohlaví. Rozhodnutí Nejvyššího soudu tak může posloužit jako argument pro jednotlivé státní soudy proti zákazu takových svazků, tvrdí odborníci.

Brazilský Nejvyšší soud přirovnal zločiny z nenávisti vůči homosexuálům k rasistickým trestným činům. Podle rozhodnutí soudu v brazilském hlavním městě se takové trestné činy trestají až pěti lety vězení. Pro rozhodnutí hlasovalo šest z jedenácti zástupců Nejvyššího soudu.

Podle brazilské organizace LGBT Grupo Gay de Bahia se v posledních letech v zemi zvýšilo nepřátelství a útoky na homosexuály. Jen za poslední rok bylo kvůli homofobii zabito 420

lidí. Levicový politik a novinář Jean Ilis, dosud jediný poslanec, který se otevřeně hlásí ke své nekonvenční orientaci, byl kvůli výhrůžkám smrti nucen uprchnout ze země.

Bývalý brazilský prezident Jair Bolsonaro opakovaně vystupoval proti homosexuálům, černošským občanům země a původním obyvatelům. V jednom rozhovoru řekl, že je pro něj lepší mít mrtvého syna než homosexuálního syna. Brazílie zároveň povoluje sňatky osob stejného pohlaví a adopce dětí páry stejného pohlaví.

V roce 2014 se v Brazílii konal jeden z největších průvodů homosexuálů na světě. Podle deníku The Washington Post vyšlo do ulic několik set tisíc příslušníků sexuálních menšin a jejich podporovatelů. Průvodu po centrální ulici se účastnili lidé v maškarních kostýmech a parukách, převlečení za různé postavy: mezi nimi tanečnice flamenca a kabaretu, socha svobody a bohyně spravedlnosti Themis.

Takzvaný „Mezinárodní den proti homofobii“

Na 17. května připadá Mezinárodní den proti homofobii, globální iniciativa na ukončení diskriminace a podporu dodržování práv gayů, transsexuálů a lesbiček.

V mnoha zemích Latinské Ameriky se u příležitosti Mezinárodního dne proti homofobii konají zvláštní akce: pochody, festivaly, vzdělávací semináře a kampaně na podporu respektu k odlišnostem v sexuální orientaci.

Regionální ředitel UNAIDS Dr. Cesar Antonio Núñez zdůraznil potřebu oslavit Mezinárodní den proti homofobii a transfobii ve všech latinskoamerických zemích a využít této příležitosti k posílení propagace účinnější reakce na AIDS v regionu.

Jednou z nových iniciativ k letošnímu mezinárodnímu dni je spuštění online kampaně, v jejímž rámci budou zveřejňována prohlášení proti homofobii a transfobii. Slogan kampaně zní „Za sexuální práva a

odlišnosti v sexuální orientaci“. Kampaň realizovaly regionální kanceláře UNAIDS a UNDP ve spolupráci s latinskoamerickou sítí transgenderových organizací (REDLACTRANS), Asociací pro všeobecné zdraví a občanská práva v Latinské Americe (ASICAL) a Radou organizací služeb AIDS v Latinské Americe a Karibiku (LACCASO).

Jak vidíme, navzdory ostrůvkům tradičních vztahů v latinskoamerických zemích, například v Nikaragui, kde jsou sodomité potlačováni na státní úrovni, dochází téměř ve všech státech regionu k plíživé sodomizaci pod rouškou toho či onoho hesla. Problém nabývá vážných rozměrů.

[СОДОМИЗАЦИЯ ЛАТИНСКОЙ АМЕРИКИ](#) vyšel 27.7.2023 na katehon.com. Překlad v ceně 860 Kč Zvědavec.

Známka 2.0 (hodnotilo 14)

Oznámkuje kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

[4 příspěvků](#)
([4 nové](#))

[odeslat jako odkaz](#)

[odeslat text článku](#)

[vytisknout](#)

[uložit jako PDF](#)